

100 χρόνια Άλβανία: 100 χρόνια παραλογοισμός και τυραννία.

Γράφει ο Δημ. Πέtkος

Το άρθρο αυτό δε στρέφεται έναντιον του Άλβανικού λαού. Ούτε φυσικά κατά της Βαλμπόνα από το Μπουρέλι, της καθηγήτριάς μου των Άλβανικών με την κοινωνική δράση. Ούτε κατά του Πέτρου από το Τέτοβο που στά φοιτητικά μας χρόνια προσπαθούσαμε να συνεννοηθούμε και με τους Σκοπιανούς συναδέλφους μας για ένα καλύτερο μέλλον. Ούτε κατά των μεταναστών που εργάζονται, σπουδάζουν και διαβιούν στην ελεύθερη Ελλάδα. Και πολύ περισσότερο αναγνωρίζει το ύψιστο δικαίωμα του κάθε λαού στην ελευθερία και αυτοδιάθεσή του.

Δυστυχώς όμως οι πάντα πρόθυμοι «σύμμαχοι» μας στην Εύρωπη και κάμποι άφελείς δήμαρχοι στην Ελλάδα έσπευσαν να γιορτάσουν τη «μεγάλη» επέτειο της «ανεξαρτησίας» της Άλβανίας. Ξεχνώντας ότι ουσιαστικά επικροτούν τη συνέχιση της σκλαβιάς του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Βέβαια ο Άλβανός πρόεδρος τους προσείωσε απότομα στην ...Πρέβεζα. Αλλά και πάλι κάποιιο έσπευσαν να δικαιολογήσουν τον Άλβανικό έθνικισμό επειδή... έχουν έκλογές! Λες και είναι λιγότερο επικίνδυνο το να έχεις φτιάξει έναν λαό να επιλέγει κυβέρνηση με βάση το πόσα ξένα έδάφη θα διεκδικήσει. Η αλήθεια είναι ότι πριν 100 χρόνια οι Μεγάλες Δυνάμεις δημιούργησαν το κράτος της Άλβανίας εντάσσοντας βιαίως σε αυτό την ελληνική Βόρειο Ήπειρο, όπως ακριβώς στις επόμενες δεκαετίες δημιούργησαν θνησιγενή κράτη στην Αφρική, π.χ. βάζοντας μαζί Χούτου και Τούτσι στη Ρουάντα. Όμως η Βόρειος Ήπειρος- που είχε απελευθερωθεί με τις θυσίες του Ελληνικού Στρατού το 1912 μαζί με τη Μακεδονία και την υπόλοιπη Ήπειρο- δε δέχτηκε αυτήν την άδικια. Οι Βορειοηπειρώτες όχι απλώς «αντέδρασαν»-μόνο αυτήν τη λέξη γράφει το βιβλίο Ιστορίας της Γ' Γυμνασίου- αλλά έγκαθιδρυσαν το 1914 ενάντια σε όλα τα συμφέροντα την διεθνώς αναγνωρισμένη Αυτόνομη κρατική οντότητα της Βόρειου Ήπειρου. Αυτή η «διδυμη γένεση» μέσα στα πλαίσια του Άλβανικού κράτους οδήγησε σε ένα ιδιότυπο «άπαρτχάιντ»: Το κράτος των Τυράνων που δημιουργήθηκε με γραπτές «νότες» των ισχυρών, να καταπιέζει τους Βορειοηπειρώτες που με άγώνες και θυσίες διεκδικούν τα δικά τους.

Ο πρώτος σκοπός λοιπόν του Άλβανικού κράτους είναι εδώ και έναν αιώνα η εξόντωση του Έλληνισμού. Αυτό εξηγεί μία σειρά παραλογοισμών μοναδικών σε παγκόσμιο επίπεδο:

Το μαρσαμό, την εξαφάνιση πόλεων με λαμπρό πολιτισμό όπως η Μοσχόπολη και την οικονομική εξαθλίωση μίας ολόκληρης χώρας. Τις τρομερές δολοφονίες και εκτελέσεις από τα θύματα του άφοβισμού της Κορυτσάς το 1914 μέχρι τον Χιμαριώτη Αριστοτέλη Γκούμα το 2010 που δολοφονήθηκε επειδή μιλούσε Έλληνικά.

Τις εξοντωτικές φυλακίσεις και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ελλήνων πολιτικών κρατούμενων. Π.χ. ο κύριος Σ. από τους Αγίους Σαράντα πέρασε 38 χρόνια στη φυλακή μέχρι την πτώση του καθεστώτος Αλία, πολύ περισσότερα και από τον Νέλσον Μαντέλα.

«Ο μελλοντικός χάρτης της Ευρώπης» σύμφωνα με μελέτη για τα αυτονομιστικά κινήματα της ισπανικής ιστοσελίδας Asinorum.

Τις διώξεις ακόμα και ενάντια στη... ρωσική λογοτεχνία μόλις ο Χρουτσώφ πήρε τα ήνια και αναφέρθηκε σε αυτονομία της περιοχής της Βόρειου Ήπειρου. Τα «κίτρινα βιβλία»-Τολστόι, Ντοστογιέφσκι κλπ.-οδηγοῦσαν τους άναγνώστες τους σε πολυετείς φυλακίσεις.

Τις χιλιάδες «χελώνες»-πολυβολεία φτιαγμένα από όπλισμένο σκυρόδεμα σε άλλοπαλληλες γραμμές. Το μοναδικό κράτος στον κόσμο με επίσημη απαγόρευση της θρησκείας. Π.χ. η όμολογία του κυρίου Γ. από την Κορυτσά ότι πιστεύει στον Χριστό οδήγησε σε θανατική καταδίκη που μετατράπηκε σε 20ετή φυλάκιση μετά την αντίδραση της Αθήνας. Βέβαια την ίδια στιγμή το «άθειστικό» καθεστώς κόμπαζε: «Έλα Νάσερ να δείς πώς ένα ισλαμικό κράτος οικοδομεί το σοσιαλισμό».

Τη συνέχιση της διακυβέρνησης από παρατρεχάμενους και κύκλους του καθεστώτος Χότζα ακόμα και σήμερα

και τον έξαναγκασμό σε φυγή ή σιωπή των αντιφρονούντων.

Το «πογκρόμ» ενάντιον της «Όμόνοιας» το 1994 και τη δίκη των 5 ήρώων που θύμιζε θέατρο του παραλόγου και αναβίωσε τους ιεροεξεταστές του Μεσαίωνα.

Τη στήριξη και προβολή των Τσάμηδων έγκληματιών πολέμου, συνεργατών των Ναζί. Σαν να έμφανιστούν τα παιδιά των κρυμμένων Ναζι της Λατινικής Αμερικής ως θύματα γενοκτονίας και να ζητούν άποζημιώσεις από το Ισραήλ.

Την αυτοκτονική άχαριστία απέναντι στην Ελλάδα που ζει την Άλβανία έμμεσα και άμεσα τα τελευταία 20 χρόνια.

Ήρθε όμως ο καιρός να τελειώσει αυτός ο εκατονταετής εφιάλτης. Οι συνθήκες που έχουν υπογραφεί πρέπει να τηρηθούν. Και η κυβέρνηση της Νέας Αυτόνομης Ήπειρου που θα αναδειχθεί να κάνει το μεγάλο βήμα μαζί με την κυβέρνηση των Τυράνων: Την αυτοδιάθεση της Βόρειου Ήπειρου και την ειρηνική συνύπαρξη των λαών μας κατά το σύγχρονο πρότυπο του διαχωρισμού της Τσεχοσλοβακίας σε Τσεχία και Σλοβακία.

**EL FUTURO MAPA DE EUROPA
Publicado el 25 de julio de 2006**

Northern Epirus (Épiro del Norte), en Albania es la única región que ansía no ser independiente, sino unirse a otro país (Grecia) . (Η Βόρειος Ήπειρος στην Άλβανία είναι η μοναδική περιοχή που δεν επιδιώκει ανεξαρτησία, αλλά ένωση με άλλη χώρα – την Ελλάδα-).

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ
& ΚΟΝΙΤΣΗΣ**

Άριθ. Πρωτ. 96

Έν Δελβινακίω τῆ 29ῆ
Νοεμβρίου 2012

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. **ΑΝΔΡΕΑΣ**, ἔκανε τὶς ἀκόλουθες Δηλώσεις:

«Ὁ Άλβανός πρωθυπουργός Σαλί Μπερίσα μετὰ τὰ ὅσα εἶπε ἐπ’ εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸ (100) ἐτῶν ἀπὸ τὴν «ἀνεξαρτησία» τῆς Χώρας του, ἀποκάλυψε τοὺς κρυφοὺς πόθους καὶ τὰ ἀνόσια σχέδια τῆς Άλβανίας σὲ βάρος τῆς Ἑλλάδος. Εἶπε, δηλαδὴ, ὅτι οἱ Άλβανοὶ ἔχουν πάντοτε στὸν νοῦ καὶ στὰ σχέδιά τους τὴν «Μεγάλη Άλβανία», ποὺ θὰ περιλαμβάνη τὸ Κόσσοβο, μέρος τῆς FYROM, τὴν Φλώρινα, τὴν Καστοριά, τὰ Ἰωάννινα, τὴν Ἄρτα καὶ τὴν Πρέβεζα!

Βέβαια, αὐτὲς εἶναι πάγιες ἀποφεισ τῶν Άλβανῶν ποὺ κάθε τόσο τὶς προβάλλουν, ὅπως προβάλλουν καὶ τὸ ζήτημα τῶν διαβοῆτων «Τσάμηδων». Στὴν προκειμένη περίπτωση, ὅμως, δεῖχνονται καὶ ἀχάριστοι πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποία «χόρτασαν ψωμί», κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσι χρόνια. Ὁ Προκάτοχός μου, αἰοιδίμος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κυρὸς ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ἔλεγε συχνὰ καὶ με ἔμφαση, ὅτι «οἱ Άλβανοὶ δὲν ἔχουν μπέσα». Καὶ τὸ ἔλεγε μετὰ λόγου γνώσεως...

Γι’ αὐτὸ δοκίμασα μεγάλη ἱκανοποίηση ὅταν πληροφορήθηκα ὅτι ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Δημ. Ἀβραμόπουλο ματαίωσε - ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου - τὸ ταξίδι του στὴν Άλβανία.

Ἦταν καιρός! Γιατὶ μετρητὰ ἡ πολιτικὴ τῶν ἠπίων τόνων δὲν ἀπέδωσε καρποὺς καὶ μάλιστα, ὡς πρὸς τὸ φλέγον πάντοτε θέμα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Βόρειου Ήπειρου. Συγχαίροντας τὸν κ. Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν, δηλώνω ὅτι παρακολουθῶ ἀγρύπνως τὸ ἔθνικὸ θέμα τῆς Βόρειου Ήπειρου, καθὼς καὶ ὅλα ὅσα ἀφορῶν στὸ Ἔθνος μας ».

**(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως).**

29/9/1943 'Η σφαγή τῶν 49 προκρίτων τῆς Παραμυθιάς πού ὑπέδειξαν οἱ Τσάμηδες στοὺς κατακτητῆς

Τὸ μνημεῖο τῶν 49 προκρίτων τῆς Παραμυθιάς πού ἐκτελέστηκαν ἀπὸ τοὺς Τσάμηδες καὶ τοὺς Γερμανοὺς στὶς 29.9.1943. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ἀγαλμα τῆς ἐλευθερίας εἰκονίζονται οἱ 49 πρόκριτοι

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1941 ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνηση διόριζε μὲ Διάταγμα τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἐγκληματικῆς μαφίας ἀπὸ τὴν Παραμυθιά Τζεμίλ Ντίνο, σὰν Ὑπατο Ἄρμοστὴ Θεσπρωτίας, ὁ ὁποῖος μάλιστα δὲν ἐμφανίστηκε γιὰ νὰ ἀναλάβει τὰ καθήκοντά του.

Γιὰ νὰ τρομοκρατήσουν ἀκόμη περισσότερο τὸ Ἑλληνικὸ στοιχείο καὶ νὰ ἐπιδείξουν στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τὴ θέλησή τους οἱ Τσάμηδες, ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόσπασή τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ κορμὸ, δολοφονοῦν μπρὸς στὸ Νομαρχιακὸ κατάστημα τὸν ἀναπληρωτὴ Νομάρχου Γεώργιο Βασιλάκο. Ἡ δολοφονία αὐτὴ ὑπῆρξε τὸ σύνθημα τῶν ὁμαδικῶν ἐκτελέσεων σὲ ὅλοκληρο τὸ Νομὸ, μὲ κορύφωση τὴν ἐκτέλεση τῶν 49 προκρίτων τῆς Παραμυθιάς (29-9-1943).

Διευθύνων νοῦς γιὰ τὴν συστηματοποίηση τοῦ ἔργου τῆς ἐξολοθρεύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἦταν ἡ διαβόητη τρομοκρατικὴ ὀργάνωση KSILIA δηλαδὴ τὸ «Ἀλβανικὸ Σύστημα Πολιτικῆς Διοικήσεως» πού συγκροτήθηκε πρὸς τοῦτο τὸν Ἰούλιο τοῦ 1942. Παράλληλα ἰδρύθηκε ἡ Ἀλβανικὴ Φασιστικὴ Νεολαία «Μιλίτσια» καὶ δημιούργησαν 14 τάγματα

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ «ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ (Κ.Σ.Ι.Λ.Ι.Α.) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΣΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ»

1. Δολοφονηθέντες ὑπὸ Τσάμηδων μόνων ἢ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ στρατεύματα κατοχῆς: 632
2. Ἐξαφανισθέντες καὶ ἀπαχθέντες ὡς ὄμηροι : 428
3. Βιασμοὶ γυναικῶν καὶ κορασιδῶν: 209
4. Ἀπαγωγὰι : 31

5. Πυρποληθεῖσαι οἰκίαι: 2.332

6. Ληλατηθέντα ὀλοσχερῶς χωρία: 53

7. Διαρπαγέντα ζῶα: (α) Αἰγοπρόβατα: 37556 (β) Βοοειδῆ: 9.285 (γ) Ἴπποειδῆ: 4.185 (δ) Πουλερικά (ἕνα μέρος): 30.000 (ε) Κυψέλαι: 742

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι κατώτερα τῆς πραγματικότητος.

Τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1944, στὰ πλαίσια τῶν ἐπιχειρήσεων ἐναντίον τῶν Γερμανῶν στὴν Ἠπειρο, κρίθηκε ἀναγκαῖο ἀπὸ τὴν Βρετανικὴ συμμαχικὴ ἀποστολὴ νὰ καταλάβει ὁ Ζέρβας τὶς Ἠπειρωτικὲς ἀκτὲς στὴν περιοχὴ τῆς Πάργας πού ἐλέγχουν οἱ Τσάμηδες, προκειμένου νὰ γίνεταί πιὸ εὐκόλα ὁ ἐφοδιασμὸς τοῦ ΕΔΕΣ μὲ πλοία ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Στὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς στὸ πλευρὸ τῶν Γερμανῶν πολέμησαν καὶ ἔνοπλα σώματα Τσάμηδων, ἰδιαίτερα στὴν περιοχὴ τῆς Πάργας, τῆς Παραμυθιάς καὶ τῆς Ἰγουμενίτσας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ἡ μάχη τῆς Μενίνας (17/18-8-1944), ὅπου μαζὶ μὲ τοὺς 92 νεκροὺς καὶ 109 αἰχμαλώτους Γερμανοὺς, εἶχαν καὶ οἱ συμπολεμιστὲς τους Τσάμηδες 86 νεκροὺς καὶ 7 αἰχμαλώτους, ἔναντι 6 ἀνδρῶν τοῦ ΕΔΕΣ καὶ τοῦ Ἄγγελου Ταγματάρχου Δαβίδ Ουάλλας.

Ἀκολουθεῖ ἐπετειακὸ κείμενο γιὰ τὴν 29η Σεπτεμβρίου 1943 ἀπὸ τὸν γιὸ ἐνὸς ἐκτελεσθέντα:

Κάπου ἀνάμεσα στὰ ἄπειρα τραγικὰ γεγονότα τῆς κατοχικῆς περιόδου παραμένει λησμονημένο καὶ ἀποσιωπούμενο ἕνα γεγονός σηματοδοτικὸ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Ἠπείρου στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς. Ἡ σφαγὴ τῶν προκρίτων τῆς Παραμυθιάς (ὅπως ὀνομάζεται στὰ κατοπινὰ χρόνια). Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού οἱ Γερμανοὶ ἀνέλαβαν

πλήρως τὸν ἔλεγχο τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν παράδοσή τῆς Ἰταλίας καὶ ἀνάμεσά τους τὸν ἔλεγχο τῆς Ἠπείρου.

Λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Παραμυθιά ἕνα γερμανικὸ ἀπόσπασμα (περὶ τὰ εικοσιπέντε ἄτομα) γύρναγε ἀπὸ ἀνιχνευτικὴ ἀποστολὴ. Στὴ στροφὴ τοῦ φιδωτοῦ δρόμου ἕνα πολυβόλο «κελαρήδησε». Ἐξ ἑκατοντῶν ἔπεσαν ἐπὶ τόπου. Οἱ ἀντάρτες πού ἔστησαν τὴν ἐνέδρα, λάκισαν ἀμέσως.

Τὴν ἐπομένη, μίᾳ ὁμορφῆς μέρα καὶ ἐνῶ ἡ ζωὴ κυλοῦσε ἀργὰ στὴν μικρὴ Παραμυθιά μίᾳ ὄχλοβοῆ σηκώθηκε ξαφνικὰ καὶ ἀναστάτωσε τὴν κωμόπολη. Μία γερμανικὴ φάλαγγα ἔζωσε ἀπὸ παντοῦ τὴν περιοχὴ καὶ ἀπέκλεισε ὅλες τὶς διόδους ἀπὸ καὶ πρὸς τὴν Παραμυθιά. Χαλασμοὺς ἀκολούθησε. Ὁ κόσμος αἰσθανόμενος τὸ κακὸ πανικοβλήθηκε. Οἱ Γερμανοὶ κάνουν μπλόκο! Μέσα στὸ πανικὸ ὄμως, πανάρχαιες ἀταβιστικὲς συνήθειες ξύπνησαν ἀπὸ μακροχρόνιο λήθαργο. Ἔτσι οἱ κάτοικοι, οἱ ἀπλοὶ ἀγρότες τὸ πρῶτο πού σκέφτηκαν ἦταν νὰ σώσουν τὶς ἀρχές τοῦ χωριοῦ, τοὺς προκρίτους, μὲ τὸν ἀρχαῖο σεβασμὸ πρὸς τὶς κεφαλὲς τῆς κοινωνίας.

«Κύριε προϊστάμενε, πρέπει νὰ κρυφτεῖτε» εἶπαν δυὸ ἀπλοὶ Ἠπειρώτες στὸν νεώτατο προϊστάμενο τῶν ΤΠΤ (ταχυδρομεῖο, τηλεφῶνο, τηλεγράφος) – καὶ πατέρα τοῦ ὑπογράφοντος. Τὸν ὁδήγησαν στὴ ἐκκλησίᾳ ὅπου κάτω ἀπὸ τὴν Ἅγια Τράπεζα ὑπῆρχε μίᾳ κρύπτη, ἀπομεινάρια ἄλλων σκοτεινῶν ἐποχῶν.

Οἱ Γερμανοὶ ὄμως δὲν ἄρχισαν τὶς συλλήψεις ἀμέσως. Ἴσως γιὰ τὴν περιμέναν νὰ ξεθαρρέψει ὁ κόσμος. Ἴσως γιὰ τὸν κάτι ἄλλο περίμεναν. Καὶ αὐτὸ τὸ κάτι ἄλλο δὲν ἄργησε νὰ φανεῖ. Ἦταν ἕνα μπουλούκι ἀπὸ κουκουλοφόρους Τσάμηδες, μὲ τὴν στολὴ τῆς πολιτοφυλακῆς τῶν Τσά-

μηδων. Ἦταν αὐτοὶ πού θὰ ὑπεδείκνυαν στοὺς Γερμανοὺς κατακτητῆς τὰ πρόσωπα πού ἔπρεπε νὰ ἐκτελεστοῦν. Καὶ τότε τὸ κακὸ ἄρχισε. Τὸ προσωπικὸ τοῦ σταθμοῦ ΤΠΤ εἶχε καταφύγει σύσσωμο (τρὶα ἄτομα) σὲ ἐρημικὸ σπιτί γιὰ νὰ κρυφτεῖ. Παρακολουθοῦν κρυμμένοι ἀπέναντι τὸ σπιτί τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητῆ Μέσης Ἐκπαίδευσης Ἠπείρου. Δυὸ Γερμανοὶ καὶ δυὸ Τσάμηδες κτυποῦν τὴν πόρτα. Ἐμφανίζεται ἡ γυναίκα τοῦ ἐπιθεωρητῆ, ἔγκυος στὸν ὄγδοο μῆνα, στὴν πόρτα. Ρωτοῦν νὰ μάθουν πού εἶναι ὁ Ἐπιθεωρητῆς (διερμηνέας ἕνας Τσάμης). Αὐτὴ ἀπαντᾷ πῶς δὲν ξέρει. Δυὸ ὑποκόπανοι σηκώνονται καὶ κτυποῦν τὴν γυναίκα στὴν κοιλιά καὶ στὸ πρόσωπο. Πέφτει κάτω. Ὁ ἐπιθεωρητῆς κρυμμένος σὲ σοφίτα στὸ σπιτί, βγαίνει νὰ σώσει τὴν γυναίκα του. Τὸν πιάνουν. Μετὰ ζώνουν τὸ ἐρημόσπιτο. Ἐτοιμάζονται νὰ σπάσουν τὴν πόρτα, ὅταν ἕνας Γερμανὸς ἔρχεται νὰ τοὺς πεί ὅτι γάσαν καὶ τοὺς ἐξήντα πού ἤθελαν. Οἱ Γερμανοὶ λένε ὅτι θὰ τοὺς μεταφέρουν γιὰ ἀνάκριση. Ὁ ἐπιθεωρητῆς ἕνας λεβέντης ἄντρας λέει στοὺς συγκρατούμενούς του ὅτι πᾶνε νὰ τοὺς χαλάσουν. Σκίζουν τὰ ἀτομικὰ τους ἔγγραφα κατὰ τὴν μεταφορὰ τους μὲ καμιόνια καὶ μετὰ ἀποφασίζουν νὰ τὸ σκάσουν. Ρίχνονται στοὺς φρουροὺς καὶ πηδᾶν ἀπὸ τὰ καμιόνια. Μερικοὶ τὰ κατάφεραν. Ὁ ἐπιθεωρητῆς δὲν μπόρεσε. Λίγα μέτρα πρὶν τὴν ἐλευθερία μίᾳ ριπῇ αὐτομάτου τὸν γάζωσε.

Τὸ γεγονός τῆς σφαγῆς δὲν εἶναι ἀπομονωμένο ἀπὸ τὰ γενικότερα δρώμενα τῆς περιόδου ἐκείνης. Τὰ συμπεράσματα δὲν εἶναι ἀπλὰ καθὼς ὑπάρχουν λεπτομέρειες πού τὸ φωτίζουν. Οἱ περισσότεροι τῶν ἐκτελεσμένων ἀνῆκαν στὸν ΕΔΕΣ καὶ οἱ ἀντάρτες πού χτύπησαν τοὺς Γερμανοὺς ἦταν Ἑλασίτες. Πολλοὶ ἱστορικοὶ ὑποστήριξαν ὅτι μίᾳ ἀπὸ τὶς πιὸ πετυχημένες στρατηγικὲς τοῦ ΕΛΑΣ στὸν πόλεμο πού ἐξαπέλυσε ἐναντι κάθε ἐθνικῆς ὁμάδος ἦταν καὶ ἡ παραπάνω, νὰ δημιουργεῖ ἐπείσοδια ἔξω ἀπὸ περιοχὲς μὴ ἐλεγχόμενες ἀπὸ αὐτὸν καὶ νὰ ἀφήνει τὴν καταστροφὴ τους στοὺς Γερμανοὺς, δρέποντας ἀργότερα τοὺς καρπούς.

Ὅσο γιὰ τοὺς Τσάμηδες, αὐτὰ τὰ φιλία πού τόσο καιρὸ ἔτρεφε ἡ Ἑλλάδα στὸν κόρφο της καὶ πού ἐδείξαν τὸ πραγματικὸ της καὶ πρόσωπο στὸν πόλεμο, τὸ δικαστήριο ἐγκληματιῶν πολέμου στὰ Γιάννενα πού συστήθηκε μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, ἐξέδωσε 5500 καταδικαστικὲς ἀποφάσεις ἐναντίον τους (ἐρήμην) οἱ περισσότερες εἰς θάνατον, σὲ σύνολο πληθυσμοῦ 22000. Οἱ Τσάμηδες τὸ ἔσκασαν. Καὶ ἀντὶ νὰ τοὺς κυνηγοῦμε ἀκόμα καὶ σήμερα ὅπως κάνουν οἱ Ἑβραῖοι γιὰ τοὺς Nazi, συζητᾶμε γιὰ τὶς περιορισίες τους.

Γιώργος Ἀπέργης

«ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ» 1944.

Η άποτυχημένη αίματηρή απόπειρα τής κομμουνιστικής άριστερᾶς για τὴν διὰ τῶν ὄπλων κατάληψη τῆς ἐξουσίας.

ΟΙ 49 ΠΡΟΚΡΙΤΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΚΑΘ' ΥΠΟΔΕΙΞΗΝ ΤΩΝ ΤΣΑΜΗΔΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1943

• Τσαμάτος Παν. Εύαγγελος, ιερέας • Αλιγιάννης Φ. Δημήτριος, χαλκουργός • Αλιγιάννης Δημ. Ίωάννης, παντοπώλης • Αλιγιάννης Φ. Κωνσταντίνος, χαλκουργός • Αλιγιάννης Κ. Σωτήριος, παντοπώλης • Αποστολίδης Π. Απόστολος, υποδηματοποιός • Βαλασκάκης Σωτ. Έλευθέριος, ιατρός • Γιαννάκης Ίωάν. Νικόλαος, καθηγητής • Δρίμπτζας Δημ. Χαράλαμπος, γεωργός • Εύαγγέλλου Ε. Εύθυμιος, καφεπώλης • Ζιάγκος Γ. Κωνσταντίνος, δημοτικός υπάλληλος • Κακούρης Απ. Περικλής, δημοδιδάσκαλος • Κατσούλης Αθ. Κωνσταντίνος, δημοδιδάσκαλος • Κλήμης Θεοδ. Δημήτριος, άγωγεύς • Κοτσαλέρης Ε. Έμμανουήλ, δ/ντής ύποκαταστ. Α.Τ.Ε. Παραμυθιάς • Κουρσουμής Θ. Κωνσταντίνος, καφεπώλης • Κωνσταντίνου ή Κωσταγιάννης Ίω. Κων/νος, σιδηρουργός • Κωνσταντίνου ή Κωσταγιάννης Ίω. Παναγιώτης, σιδηρουργός • Μάνος Π. Νικόλαος, εστιάτορας • Μαρέτης Γ. Ανδρέας, χρυσοχόος • Μαρέτας Ν. Γεώργιος, εστιάτορας • Μητσιώνης Αναστ. Ίωάννης, καφεπώλης • Μουσελίμης Σπ. Γεώργιος, Ράπτης • Μουσελίμης Π. Σταύρος, δημοτικός υπάλληλος • Μπαζάκος Θ. Ίωάννης, δημοδιδάσκαλος • Μπάρμπας Γ. Νικόλαος, έμπορος ύφασμάτων • Μπάρμπας Νικ. Σπυριδών, έμπορος ύφασμάτων • Νάστος Χρ. Εύαγγελος, παντοπώλης • Πάκος Γ. Πάκος, τυρέμπορος • Παπαθανασίου Χρ. Βασίλειος, καφεπώλης • Πάσχος Γ. Γεώργιος, παντοπώλης • Πάσχος Δ. Λεωνίδα, τυρέμπορος • Ράπτης Δ. Αθανάσιος, έμπορος • Ρίγγας Γ. Αθανάσιος, έμπορος • Σιαμᾶς Παν. Γεώργιος, ταχυδρομικός υπάλληλος • Σιωμόπουλος Β. Κων/νος, γυμνασιάρχης • Σπυρομήτσιος Παύλου Σπυριδών, υποδηματοποιός • Στρουγγάρης Απ. Ανδρέας, παντοπώλης • Σωτηρίου Χρ. Κων/νος, άγωγεύς • Σωτηρίου Κ Γεώργιος, άγωγεύς • Τζώης Δημ. Κων/νος, βιβλιοπώλης • Τσαμάτος Εύαγγ. Νικόλαος, Ράπτης • Τσίλης Δημ. Κων/νος, άγωγεύς • Τσορλας Δημ. Γεώργιος, δημοτικός γραμματέας • Τσορλας Β. Θεόδωρος, υποδηματοποιός • Τσορλας Β. Κων/νος, υποδηματοποιός • Φάτσιος Γ. Θωμάς, μυλωθρός • Φειδης Θ. Άριστοφάνης, λογιστής • Χρυσόχοος Κ. Απόστολος, συνταξιούχος σχολάρχης και γραμματέας τῆς μητροπόλεως

Τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη

Όταν τὴν 18η Ὀκτωβρίου τοῦ 1944 ἀποχωροῦσε καὶ ὁ τελευταῖος Γερμανὸς στρατιώτης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀέρας ἐλευθερίας φυσοῦσε ξανά στὴν πατρίδα μας, κανεὶς δὲν περίμενε ὅτι ὁ Δεκέμβριος τοῦ ἴδιου ἔτους θὰ ἔπνιγε στὸ αἷμα στὴν κυριολεξία τὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα. Κανεὶς πλὴν ὅσων ἀκόνιζαν στὸ σκότος τὴν μάχαιρα ποὺ θὰ πλήγωνε βαθειὰ τὸν λαὸ μας ὁ ὁποῖος ἔβγαυε ρημαγμένους ἀπὸ τὴν τριπλῆ κατοχὴ (Γερμανικὴ, Ἰταλικὴ, Βουλγαρικὴ)).

Τὸ Κ.Κ.Ε. μετὴν προμετωπίδα τοῦ Ε.Α.Μ.-Ε.Λ.Α.Σ. καὶ μετὸ κάλπικο σύνθημα τοῦ «ἀγῶνα κατὰ τοῦ κατακτητῆ» κατάφερε νὰ προσεταιριστῆ μεγάλη μερίδα τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τὸν πάρει μετὸ μέρος του. Εἶχε ὅμως ὡς στόχο καὶ κατάφερε λίγο καιρὸ πρὶν τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν νὰ ἐξοντώσει ἢ νὰ ἀποδυναμώσει τὶς ὑπόλοιπες μὴ κομμουνιστικὲς ἀντιστασιακὲς ὀργανώσεις, ὥστε μετὸ πού θὰ ἔφρευαν οἱ Κατακτητὲς νὰ καταλάμβανε ἄνετα τὴν ἐξουσία. Ὁ Ἄρης Βελουχιώτης τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1944 μετὰ ἀπὸ μάχη στὸ Κλήμα Δωριδὸς ἐξοντῶνει τὸ 5/42 Σύνταγμα Εὐζώνων τοῦ Συνταγματάρχη Δημ. Ψαρροῦ τῆς ἀντιστασιακῆς Ε.Κ.Κ.Α, ἐνῶ καπεταναῖοι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἔσφαξαν τοὺς 300 αἰχμαλώτους ἄντρες του! Παράλληλα τὸ Ε.Α.Μ στρέφει τὰ πυρὰ του καὶ χτυπᾷ τὸν Ε.Δ.Ε.Σ. τοῦ Στρατηγοῦ Ναπ. Ζέρβα, τὸν ὁποῖο καὶ ἀπομονώνει στὴν Ἠπειρο. Ταυτόχρονα μεραρχίες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἀρχίζουν νὰ κυκλώνουν τὴν Ἀθήνα.

Τὴν νόμιμη ἑλληνικὴ Κυβέρνηση τοῦ Γεωρ. Παπανδρέου ὑποστήριζε τότε, ἡ 3η Ὀρεινὴ Ταξιαρχία ποὺ μόλις εἶχε καταφθάσει, Δυνάμεις τῆς Χωροφυλακῆς στοῦ Μακρυγιάννη καὶ στὴ Σχολὴ Χωροφυλακῆς, Ἀστυφύλακες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὰ τοπικὰ Τμήματα, ἡ μικρὴ δύναμη Ἄγγλων στρατιωτῶν καὶ ἡ ἐθνικὸφρονα ἀντιστασιακὴ ὀργάνωση «Χ» τοῦ Συνταγματάρχη Γ. Γρίβα (μετέπειτα Στρατηγοῦ καὶ ἠγέτης τῆς Ε.Ο.Κ.Α.).

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἔμυριζε μπαρούτι. Τὴν 3η Δεκεμβρίου 1944, τὸ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ πραγματοποιεῖ μεγάλη συγκέντρωση, στὴν ὁποία βάση σχεδίου οἱ διαδηλωτὲς θὰ ἐπιθύνονταν στὶς ἀστυνομικὲς δυνάμεις μετὸ ἀποτέλεσμα νὰ γίνῃ χρῆση τῶν ὄπλων ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἀστυνομίας νὰ ὑπάρξουν οἱ πρῶτοι νεκροί, τὸ ὁποῖο θὰ ἦταν τὸ ἰδανικὸ ἄλλοθι, γιὰ νὰ δοθεῖ ἡ ἐντολὴ ἐπι-

θέσεως τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ ἐπίσημου Κράτους. Ἔτσι λοιπὸν ἄρχισαν τὰ αἱματοβαμμένα ἔκτακτα τοῦ 1944.

Ἡ Ἀθήνα καὶ οἱ ἄμαχοι κάτοικοί της ἔζησαν στιγμὲς τρόμου καὶ ἀγωνίας. Γιὰ ἓνα μῆνα οἱ ὀρδὲς τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ πολέμησαν λυσσάλειά γιὰ νὰ καταλάβουν τὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας καὶ νὰ συλλάβουν τὴν νόμιμη Κυβέρνηση, μετὸ σκοπὸ νὰ ἐπιβάλλουν στὴ συνέχεια τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου. Τότε τὸ Σῶμα τῆς ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς διακρίθηκε γιὰ τὸν ἥρωισμό καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του καθὼς μετὸ γενναία του ἀντίσταση ἔσωσε τὴν Ἀθήνα καὶ κατ' ἐπέκταση καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κόκκινο φασισμό ποὺ ὄνειρευόνταν νὰ ἐπιβάλλουν οἱ «καπετὰν Γιῶτῆδες»!

Ἡ συνολικὴ δύναμη τῆς Χωροφυλακῆς ἦταν περίπου 3000 ἄνδρες. Ἐπικὲς μάχες ἔγιναν στὴ Σχολὴ Χωροφυλακῆς στὸ Γουδί, στὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Χωροφυλακῆς στὴν ὁδὸ Ἰουλιανοῦ, στὶς Φυλακὲς Ἀβέρωφ κ.ά. Στὶς 3 Δεκεμβρίου 1944 ἰσχυρὲς δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ ἐπιτέθηκαν στὴν Ὑποδιοίκηση Χωροφυλακῆς Σκαρμαγκᾶ ἡ ὁποία ἂν καὶ προέβαλε σθεναρὴ ἀντίσταση δὲν διεσώθη. Τότε ἦταν ποὺ ἡ ἐγκληματικὴ ΟΠΛΑ ὁποῖον Χωροφύλακα συλλάμβανε τὸν θανάτωνε μετὸ φοβερὰ βασανιστήρια.

Γιὰ νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴ σημασία τῆς θυσίας τοῦ ἀγῶνα τῶν ἐθνικῶν Δυνάμεων πρέπει νὰ τονιστῆ ὅτι στὶς 6 Δεκεμβρίου 1944, ἡ ἐλεύθερη Ἀθήνα περιοριζόταν μεταξὺ Ὀμόνοιας-Φυλακῶν Ἀβέρωφ-Σχολῆς Χωροφυλακῆς στὴν ὁδὸ Μεσογείων -Βασιλικῶν Ἀνακτόρων-Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη-Πλ. Μητροπόλεως-Βαρβακείου-Ὀμόνοιας. Ἐπίσης κράταγε ἀκόμη τὸ Θησεῖο λόγῳ τῆς ἄμυνας τῶν ἀνδρῶν τῆς «Χ». Οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς παρὰ τὶς μικρὲς ἡττες τους, τοὺς τραυματίες, τοὺς νεκροὺς ποὺ εἶχαν τὶς πρῶτες μέρες τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας δὲν κάμφθηκαν οὔτε στιγμὴ καὶ συνέχισαν τὸν ἥρωικὸ ἀγῶνα τους μέχρι ἐσχάτων.

Τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη δέχθηκε σφοδρὲς ἐπιθέσεις ἀπὸ τοὺς ΕΛΑΣίτες. Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος ἦταν ὁ θρυλικὸς συνταγματάρχης Γεώρ.

Σαμουήλ. Τὴν 5η Δεκεμβρίου μιλώντας στοὺς Ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτες εἶπε: «Ἄν περάσουν ἀπὸ τοῦ Μακρυγιάννη πρὸς τὸ Σύνταγμα, τὸ πᾶν ἐχάθη. Ἀπὸ τὴν ἀμύνσας ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος». Ὅλοι μονομιάς φώναξαν: «Δὲν θὰ περάσουν». Ἀνεπανάληπτες στιγμὲς δόξης καὶ ἠρωισμού. Καὶ βέβαια οἱ ὀρδὲς τοῦ ΕΛΑΣ ἔσπασαν τὰ μούτρα τους στοῦ Μακρυγιάννη!

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε καὶ τὴ συμβολὴ τοῦ τότε Ἑλληνο Βασιλέως Γεωργίου Β' ποὺ μετὰ μία δυναμικὴ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Βρετανὸ πρωθυπουργὸ Τσώρτσιλ στὶς 12 Δεκεμβρίου 1944, ἀπαντοῦσε στὴν ἀπὸ τὶς 10 τοῦ Δεκέμβρη προηγούμενη ἐπιστολὴ του, ποὺ δήλωνε ὁ Τσώρτσιλ τὴν πικρία του ποὺ σκοτώνονταν Ἄγγλοι στρατιῶτες στὴν Ἀθήνα, ἐνῶ ἄφηνε ὑπαινιγμὸ γιὰ ἀποχώρηση τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ἐγραφε ὁ Γεώργιος Β': «Ἐάν σήμερον φονεύονται καὶ Ἄγγλοι διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐφονεύθησαν ἀπέριωρος περισσώτεροι Ἑλληνες τὸ 1940-41, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἐτάχθη ἄνευ ὑπολογισμῶν καὶ συζητήσεων παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Μεγάλης Βρετανίας». Τὰ περὶ φανα λόγια τοῦ Ἑλληνα ἐστεμμένου συγκίνησαν καὶ μετέβαλαν τὶς προθέσεις τοῦ Βρετανοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐνῶ ἔστειλε ἐπιπλέον καὶ ἄλλες βρετανικὲς δυνάμεις στὸ πλευρὸ τῆς νόμιμης ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Τὸ τίμημα τοῦ αἵματος τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας ἦταν μεγάλο. Ἐκατοντάδες Χωροφύλακες καὶ Ἀστυφύλακες ἔπεσαν μαχόμενοι ὑπὲρ πατρίδος.

Παράλληλα οἱ ἄντρες τῆς ΟΠΛΑ δολοφονήσαν στὰ «Δεκεμβριανά» 274 ἱερεῖς, 239 δάσκαλους, 123 ἱατροὺς, 295 ἐπιστήμονες, 248 συνδικαλιστὲς. Χιλιάδες ἀπήχθησαν καὶ βρῆκαν μαρτυρικὸ θάνατο στὰ Κρῶρα καὶ στὴν Οὐλέν.

Κλείνοντας ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τῶν Ἀθηνῶν ἀποτελοῦσε ἐθνικὴ ἑορτὴ ὡς τὸ 1982 καὶ ἡ Πολτεία ἦταν παρούσα καὶ τιμοῦσε ὅπως ἄρμοζε τοὺς πεσόντες χωροφύλακες ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἐδαφικὴ μας ἀκεραιότητα. Ἡ ἄμυνα τοῦ Μακρυγιάννη ἔσωσε τὸν τόπο καὶ ἀξίζει τὸν σεβασμὸ ὅλων τῶν καλῶν Ἑλλήνων. Εἶθε ἡ μνήμη τῶν ἠρωικῶν πεσόντων νὰ μείνῃ αἰώνια καὶ τὸ παράδειγμά τους φωτεινὸ.

ARTEMIOS

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΙΧΟΥ ΤΗΣ Σ.Φ.Ε.Β.Α. ΓΙΑ ΤΟ 2013 ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ἡ ΣΦΕΒΑ ἐπιχειρεῖ μὲ τὸ παρὸν ἡμερολόγιο νὰ ἀνακαλέσει στὴ μνήμη ἔνδοξες στιγμὲς τῆς σύγχρονης Ἐθνικῆς μας Ἱστορίας.

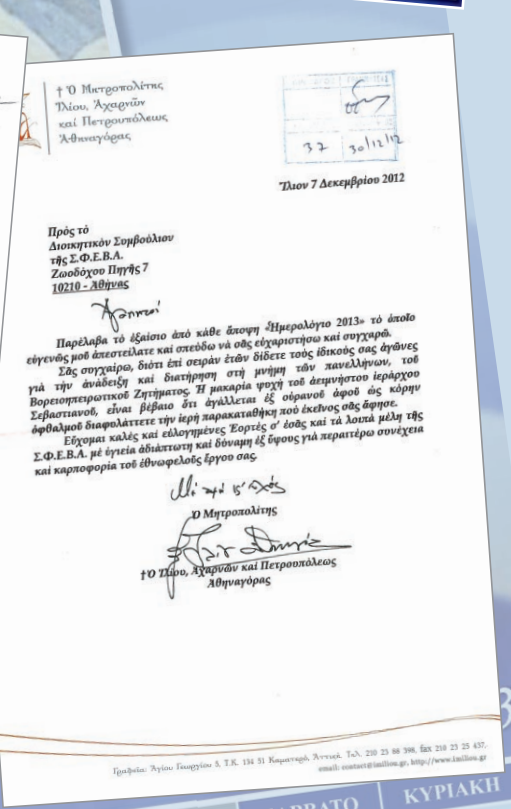
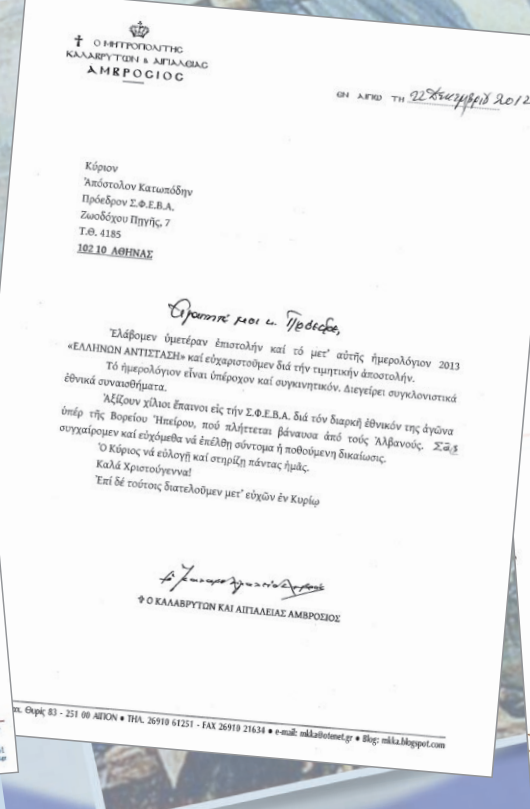
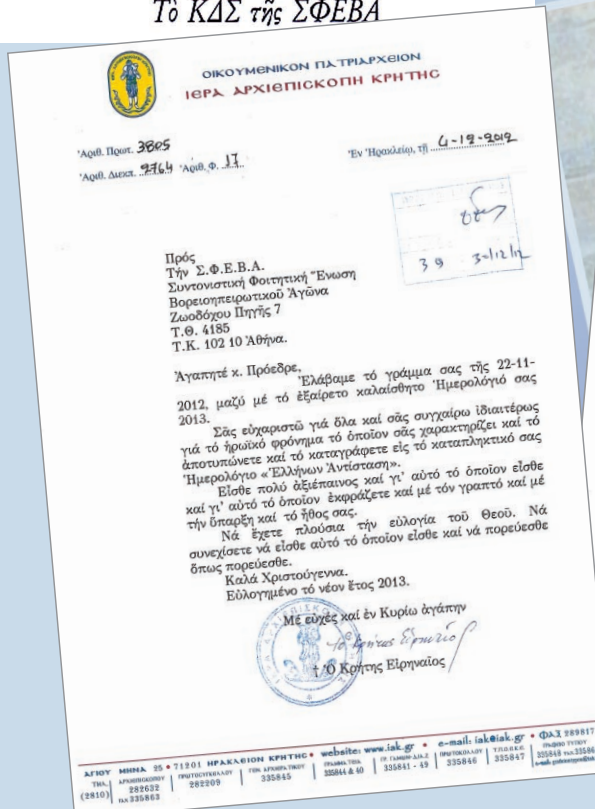
Τότε πού ὁ ἀγώνας διεξαγόταν γιὰ ἐθνική ἀξιοπρέπεια καὶ ἐθνική ὑπερηφάνεια. Τότε πού ἡ Ἑλλάδα, μέσα σὲ μιὰ πρωτόγνωρη ἀνάταση ψυχῶν, κέρδισε τὴν Ἐλευθερία της καὶ διεκδίκησε τὸ ἴδιο ὑπέρτατο ἀγαθὸ γιὰ ὅλα τὰ σκλαβωμένα της παιδιὰ. Τότε πού τὸ δίλημμα ἦταν Ἐλευθερία ἢ Θάνατος καὶ ὄχι χρεοκοπία ἢ εὐρώ. Τότε πού ἡ Πατρίδα μας ἀντιστεκόταν καὶ νικοῦσε.

Σήμερα, πού ἡ Ἐθνική μας κυριαρχία διακυβεύεται καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδας μας ὑποθηκεύεται δραματικά, εἶναι ἀναγκαῖα ὅσο ποτὲ ἄλλοτε μιὰ νέα Ἐθνικὴ Ἀντίσταση.

Τὸ μήνυμα τῶν προπατόρων μας ἄς ὀδηγεῖ τὸ δικό μας δρόμο στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν δανειστῶν. Στὸν ἀγώνα αὐτὸ δηλώνουμε παρόντες!

Καλὴ Χρονιά!

Τὸ ΚΔΣ τῆς ΣΦΕΒΑ

Μπορείτε νὰ τὸ προμηθευτεῖτε ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. καὶ τοῦ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.
ΑΘΗΝΑ: Ζωοδόχου Πηγῆς 7 - Τ.Θ. 4185, Τ.Κ. 102 10 - ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα.: +30 (21) 0 38 15 961 **F.A.X.:** +30 (21) 0 38 45 653
Ἡλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: athens@sfeva.gr
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τσιμισκῆ 126 - Τ.Κ. 546 21 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλέφωνα.: 6932 306904, +30 (231) 0 270 812, +30 (231) 0 279 068 **F.A.X.:** +30 (231) 0 284 303
Ἡλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: thessaloniki@sfeva.gr